

Allt började...

när jag blev antagen till masterprogrammet i fri konst och bestämde mig för att
tacka ja fast Umeå kändes väldigt långt bort
när jag började på utbildningen och upptäckte att alla var väldigt snälla
när jag gick på välkomstfesten och kände att livet åter blivit roligt
när vi åkte till Istanbul och jag hoppades att jag skulle träffa min pappa
när min pappa ringde och sa att han inte kunde träffa mig men att han skulle skicka
några böcker till mig
när vi åkte till Büyükdada och de andra i klassen frågade mig vad saker hette på turkiska
när vi satt på färjan och jag fick berätta det lilla jag vet om Osmanska imperiet
när jag kom tillbaka till Umeå och det var vinter igen
när jag var tillbaka i ateljén och det kändes bra
när Fritz stod i korridoren och såg lustig ut
när det var fest och alla var glada
när vi gick till Hansson och Hammar och åt bakelser
när jag hade mitt första ateljésamtal och det gick bra
när mitt examensprojekt sakta men säkert tog form
när jag såg hur lågt solen stod i Umeå
när månen sken som en stor lampa utanför mitt fönster
när älven frös och jag såg någon åka skridskor
när jag funderade på om jag skulle våga mig ut på isen någon gång men isen hann smälta
och det blev inte fler tillfällen
när jag såg den första rapporten om viruset
när jag såg den första dokumentären om viruset
när jag skaffade ett par varma vinterkängor att ha i Abisko
när resan till Abisko ställdes in och vi diskuterade om vi istället skulle åka i början på juni
eller nästa vinter
när det sedan visade sig att det inte blev några fler resor till Abisko
när vi fick ett mejl från Katrin som sa att skolan skulle stänga klockan 16 nästa dag
när Katrin påstod att hon fått 300 arga mejl för att hon låtit oss vara kvar ända fram till fyra
när jag försökte bestämma vad jag skulle ta med mig från ateljén
när jag kom hem till Göteborg och blev deprimerad
när jag kollade nyheterna dag och natt
när jag helt tappade intresset för konst
när allting flyttades till zoom men jag vägrade ladda ner programmet
när Christoph skrev att han skulle godkänna mig ändå
när Micael skrev att jag behövde intyg på att jag har en funktionsnedsättning för att få

individuell studieplan och läkarintyg för att ta studieuppehåll
när Katrin inte svarade på mina mejl
när Ariane skrev att hon bara hade en tjänst på tjugo procent och inte fick tillräckligt mycket
betalt för att kunna svara på mejl
när det kändes som att jag hade hoppat av utbildningen
när jag bestämde mig för att ändå fortsätta till hösten bara för att få ett riktigt
avslut
när jag insåg att jag hade lagt ner mitt examensprojekt
när jag kom tillbaka till skolan och insåg att inget var som vanligt
när sofforna plockades bort från seminarierummet
när lärarna sa att vi skulle vara tacksamma för att vi fick vara på skolan
när det inte längre var öppet dygnet runt utan mellan 8 och 20
när det blev förbjudet att vara på skolan på andra tider
när jag första gången mötte en vakt
när jag första gången blev utkörd av en vakt
när vi fick träffa den nya professorn och hon bara verkade stressad
när jag skickade ett mejl till den nya professorn och hon svarade avvisande
när vi hade en group tutorial och jag tyckte att vi var en så bra grupp
när det sedan visade sig att de andra bildat en grupp utan mig
när allting åter var på zoom
när jag gjorde min allra första zoompresentation
när Ariane ställde sina konstiga frågor och det blev för mycket
när jag skickade ett mejl till henne och skrev att jag kände mig konstant ifrågasatt av
henne
när hon skickade sitt svar till mig till hela klassen och inte bara till mig
när jag kände mig uthängd och skrev till Katrin om det
när Katrin gick med på att jag kunde få en annan handledare men inte förstod
att det inte löste problemet eftersom Ariane skulle hålla i examenskursen och curera utställningen
när ingen verkade förstå
när lärarna inte längre var på skolan utan båda var i Berlin
när Christoph dök upp med en skateboard under armen men sedan också
försvann
när samtalen blev allt färre och det kändes ovant att prata
när jag stod utanför skolan på morgonen och väntade på att få komma in
när jag skyndade mig iväg på kvällen innan vakten kom
när det inte längre kändes roligt att komma tillbaka till Umeå
när jag mådde bättre i Göteborg
när jag trots allt satte mig på tåget
när jag bokade projektrum och sedan upptäckte att någon suddat bort alla mina
bokningar
när jag började spela piano igen efter tio år

när vi ställde in pianot i seminarierummet så att man inte skulle störa för mycket
och jag sedan upptäckte att någon tagit lampan
när jag lika plötsligt slutade spela
när jag ansökte om särskilt pedagogiskt stöd och fick det beviljat
när jag började hoppas att jag trots allt skulle få en utbildning
när Katrin skickade ett mejl till mig och skrev att jag snarast måste lämna besked
om jag skulle vara med på Bildmuseet eller inte
när jag bara blev ännu mer stressad och inte visste vad jag skulle göra
när Katrin sa att jag kunde få göra klart mitt examensarbete under sommaren
och ställa ut det i projektateljén
när Katrin sa att allt annat var omöjligt
när jag insåg att jag inte skulle vara med på Bildmuseet varken i år eller nästa år
när jag insåg att det var så här jag avslutade min utbildning
när isen på älven smälte på bara en dag
när skorna fylldes av grus
när jag började fundera på vad jag skulle göra efter det här och tänkte att jag kanske
skulle kunna ?
när jag hade en oplanerad utställning och blev påmind om att det trots allt var roligt med
konst
när besökarna skrattade och jag kände mig nöjd
när utställningen på Bildmuseet närmade sig och jag av en oförklarlig anledning
oroade mig fast jag inte skulle vara med
när jag fick en chans att vara med i utställningskatalogen fast jag inte var med på
utställningen
när någon sa att inte vara med också är ett sätt att vara med
när jag bestämde mig för att försöka skriva något som inte bara var argt
när någon skrev till mig att man ska vara som en gås som allt bara rinner av på och jag höll med
fast jag visste att jag aldrig skulle bli en gås
när någon sa att man måste ha skyggglappar på sig och jag höll med fast det var för sent
att skydda sig
när solen åter sken in i ateljén och älven såg ut att vara strösslad med diamanter
och jag hade åter ont i huvudet och drack en trea och tänkte att snart är det över